

generere andre Lande ved Toldpaalæg, saa vil jeg dog sige dette: Hvor gaar største Delen af vor Eksport hen? Ja, for Landbrugets Vedkommende er det ganske uimodsigeligt til England. Og derfor behøver vi aldeles ikke at være det mindste bange for at lægge en lille forhøjende industriel Toldsats hist og her, vi lægger os ikke derved nd med England. England tager vore Produkter, saa længe det passer det. Den Dag, det ikke mere passer det, er det fuldstændigt ligeglad med, om vi har højere eller lavere Toldsatser, den Dag, det vil gaa ind i en Kolonialpolitik og give Præferencen til sine Koloniers Produkter, den Dag gør England det med sin sædvanlige Frimodighed og uden noget som helst Hensyn til det lille Danmark. Men i en Regerings Mund, der mener, at Danmark ganske roligt kan indrette sit Forsvar, som det vil, at det ikke behøver at tage Hensyn til den offentlige Mening indenfor Folkeforbundet o. s. v., i en saadan Regerings Mund lyder det underligt, at Danmark ikke skulde have Toldautonomi. Og det vil jeg sige, det er en meget farlig Udtalelse fra et Lands Regering, en Udtalelse, hvis Konsekvens er denne, at Danmark ikke skulde have sin fulde, ubeskaarne Suverænetet paa et saa vigtigt Omraade som dette: selv at bestemme sine Toldsatser.

Gang paa Gang siges det baade fra Venstres Side og, besynderlig nok, ogsaa af den højtærede Erhvervsminister, at Told er fordyrende. Nu er der jo i tilstrækkelig Grad fra det Parti, jeg tilhører, gjort opmærksom paa, hvor urigtig denne Paastand er; men naar man fremsætter den, er det jo, fordi man overhovedet ikke gør sig klart, hvad der tilsigtes med Beskyttelsestold. Den højtærede Erhvervsminister sagde i Gaar, at han fik det ene Andragende efter det andet om Hjælp, ogsaa Toldhjælp, og hvad skulde det betyde andet end, at de paagældende vilde have højere Priser. Nej, det, der er Meningen med Beskyttelsestold, er at sikre Hjemmemarkedet. Der er ingen Produktion i Verden, ingen Erhvervsvirksomhed, der kan trives uden at have sit Marked. Landbruget har for det første ganske naturligt Hjemmemarkedet som sit Marked, og det har endvidere af Grunde, som slet ikke vedkommer Landbruget, det engelske Marked; det er ikke Landbrugets Fortjeneste, at det har det engelske Marked. Men da det har dette Marked, kan det naturligt arbejde paa det. For Industrien gælder det ogsaa om at skabe sig Markeder, for at den kan bestaa, og det er da det naturlige først og fremmest at sikre den Hjem-

memarkedet. Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at Tolden skal virke som en Mur, den skal holde den udenlandske Konkurrence ude saavidt muligt; men dette betyder jo ikke, at al Konkurrence derigenem standser, det betyder blot, at den indenlandske Industri maa være sikker paa sit Marked, man maa vende den indenlandske Efterspørgsel mod den indenlandske Produktion, og saa skal nok den indenlandske Konkurrence regulere Forholdet saaledes, som vi ser det Gang paa Gang. Men ganske vist indrømmer jeg, at der kan komme Prisforhøjelser. Den ærede foregaaende Taler har rigtigt paapeget, at noget saadant er man ikke bange for, naar man agiterer for dansk Arbejde. Men i det hele taget, hvorledes skulde man kunne haabe paa at kunne opretholde en Arbejds løn, der er saa høj, som Arbejderne her i Landet mener, at den bør være, uden ved Hjælp af en Toldbeskyttelse?

Frihandelsprincippet betyder netop billig Arbejds løn. Det er ogsaa yderst betegnende, at i en stor nationaløkonomisk Diskussion mellem amerikanske og engelske Nationaløkonomer for omtrent en Menneskealder siden, blev der, da man fra engelsk Side bebrejdede de nordamerikanske Fristater deres høje Toldsatser, fra amerikansk Side svaret: det ligger i, at vi vil have en højere Arbejds løn, som Følge deraf er vi nødt til at gaa til højere Toldsatser. I Frihandelslandet, har en langt lavere Arbejds løn end vi; vil I finde jer i dette Forhold, er det en Ting for sig; vi ønsker en højere Arbejds løn. Og Industri for Industri kan det paavises, at for saa vidt som der i tidligere Tid — nu er der slet ingen Toldbeskyttelse tilbage — var toldbeskyttende Foranstaltninger, der var effektive, saaledes at de tillod en Prisforhøjelse, gik hele denne Prisforhøjelse til Opretholdelse af et Arbejds lønniveau, der var højere end det konkurrerende Udlands. Lad mig nævne et saa klassisk Eksempel som Tobaksindustrien, hvor det for øvrigt gælder den Dag i Dag, at hele den Beskyttelsesdiference, der der kan paavises at være, helt og holdent tilfalder Arbejderne, ikke de slemme Arbejdsgivere. Det er saa meget mere mærkeligt — dér maa jeg give den ærede foregaaende Taler Ret —, som man netop fra socialdemokratisk Side fuldstændigt rigtigt har hæftet den Betegnelse paa Frihandelslæren, som den fortjener, ved at tale om skimlede Doktriner. Det er et ypperligt Udtryk, for Læren bestaar netop af skimlede Doktriner. Det er skimlede Doktriner, der hører hjemme i Slutningen af forfornige Aar-